

[Sigsgaard.]

dag, havde benzinen været billigere, så havde byggematerialerne været billigere, så havde meget været billigere.

Til sidst: hr. Haunstrup Clemmensen siger også, at de konservative ikke drømmer om at holde hånden over omgælder af skattelovgivningen. Det lyder også godt. VS har tidligere stillet forslag om hårdere straffe til skattesnydere. Men hvem ville ikke være med til at idømme skattesnyderne hårdere straffe? Bl. a. de konservative. Er det ikke at holde hånden over skattesnyderne at straffe selv de største med 3 måneder, sådan er det jo i dag og har været det i mangfoldige år, mens almindelige tyve f. eks. får langt, langt større straffe? Er det ikke at holde hånden over skattesnyderne? Jeg synes det. Men nu har vi genfremsat forslaget om sådanne hårdere straffe for skattesnydere og deres hjælpere, og nu husker vi, at hr. Haunstrup Clemmensen i dag har sagt, at de konservative ikke vil holde hånden over dem, og så forventer vi, at vi kan få de konservative ud af busken og få dem til at være med til at behandle forbrydelser imod skattelovene, dvs. mod alle andre skatteydere, på lige fod med andre forbrydelser ifølge straffeloven.

Kai Moltke: Ja, det skal være nogle yderst korte bemærkninger. Jeg synes, vi i statsministerens og i øvrigt også de borgerlige ordføreres indlæg manglede et meget vigtigt moment, nemlig erkendelsen af, at dyrtidsportioner er noget, som gives bagefter, når prisstigningerne osv. allerede er indtrådt. Derimod ligger det anderledes, hvor det drejer sig om arbejds effektivitet. Den kan forøges i en periode uden at medføre lønmæssige konsekvenser. Jeg siger dette, bl. a. fordi jeg af et indlæg af hr. Haunstrup Clemmensen fik det indtryk, at man ikke skal tage disse procenter for, hvor meget eller hvor lidt der skal forhøjes de enkelte steder, så absolut og i decimaler. Men betyder det, at man siger, at hvis de lavtlønnede får mere, hvis kvinderne får mere, så må man under alle omstændigheder lade de faglærte få mindre? Hvad så med produktivitet fremmende lønsystemer? Er det meningen, at man vil binde sig til sådanne procenter, så man helt udelukker nogle af de vigtigste drivkræfter, som overhovedet beteg-

ner fremskridtet på det teknologiske område? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er noget, som man forbigik fra regeringspartierne side. Her er talt om pression under overenskomstforhandlingerne. Et af regeringens medlemmer, repræsenterende et af regeringspartierne, har landet rundt proklameret, at man kunne tænke sig en forhøjelse af moms til 20 pct. Ja men hvordan så med kravene fra organisationerne til lønningerne, hvis meningen er, at man bagefter inddrager forhøjelserne gennem yderligere momsforhøjelse? Derfor ville jeg ønske, at statsministeren eller i det mindste repræsentanter for de to andre borgerlige partier her tager klar stilling til: er dette et pressionsmiddel til inddragelse af realløn, som kommer inden for mulighedernes grænse under denne regering, eller er det venstre, som i øjeblikket prøver at udfylde det vakuum, som opstod, efter at hr. Westerby forlod folketinget?

Ordføreren for forslagsstillerne (J. O. Krag): Statsministeren undrer sig over, at socialdemokratiet ønsker klarhed over, hvad prisloven kommer til at indeholde. Jeg forstår simpelt hen ikke, at statsministeren kan blive ved at undre sig over det. Kan statsministeren og med ham den øvrige regering og de tre regeringspartier da ikke forstå, at når forhandlere på arbejdsmarkedet skal binde sig til bestemte lønninger for en 2 års periode, har de krav på at vide, under hvilke prislovgivningsmæssige forhold disse lønbindinger skal gælde? Det er skam ikke bare arbejderparten, der har behov for den klarhed. Det er også erhvervene, det er også arbejdsgiverne. Det er da heller ikke socialdemokratiet alene, der beder om at få den klarhed. Jeg læste en leder i Børsen i går, hvori der står:

„Socialdemokratiet har krævet klar besked om den prislovgivning, der skal afløse prisstoppet, som udløber om 3 uger. Partiet finder, at arbejdsmarkedspartierne og erhvervslivet har et legitimt krav herpå. Bernhard Baunsgaard afviser tanken. Han anser det for urimeligt, at de erhvervs virksomheder, der skal bære prislovgivningens byrder, har ret til at vide, hvilken prislovpolitik der skal føres. Når man betænker de skandaløst ringe vilkår, regeringen bød erhvervenes talsmænd ved